

gezicht geraakt. Toch werd de moederliefde beloond. Drie dagen later ontving de jager het bericht, dat de tobbe dicht bij B. was terecht gekomen, en alle honden, groot en klein, behouden waren. Een ooggetuige deelde hem mede, gezien te hebben dat de jachthond de tobbe af en toe met zijn bek had voort-

gestuwd, als er gevaar was geweest van omkantelen.

Nu moet ge eens zelf er over nadenken, wat u deze honden-geschiedenissen geleerd hebben. Mij dunkt, er is wel voor u een lesje uit te halen.

A. B. C. D.

Mijne lezers zullen zich nog wel herinneren, dat ik in de 3e Afl. van dezen jaargang, bladz. 189, de jongelieden uitgenoodigd heb mij eene proeve te zenden van hun dicht-terlijk talent, een verhaaltje te schrijven naar aanleiding van een bijgevoegde plaat en mij opnieuw te vergasten op eenige versjes in den vorm van letterverplaatsing. Ik heb toen vier rubrieken gekozen, en wel:

- A. Een versje, getiteld *Het Bloemenmeisje*.
- B. *Eindrijmen*, naar opgegeven woorden.
- C. Een verhaal, getiteld *De twee jongens*.
- D. *Tijdverdrif* in den vorm van letterverplaatsing.

Aan deze uitnoodiging hebben de onderstaande medewerkers gehoor gegeven, achter wier naam ik de letter of letters heb gevoegd, overeenkomende met die van de opgegeven onderwerpen.

1. G. Baas Kz. te Zaandam, A. B. C. D.
2. J. Broers te Enkhuizen, A.
3. Johs. Andriessen te Leeuwarden, A. B. C.
4. J. G. Schaap te Apeldoorn, D.
5. Chr. Moll te Putten, A. B. C. D.
6. L. J. Koster te Delft, A. B. C.
7. Hendrika W. Mulder te den Haag, A. C.
8. G. Bos te Kalamazoo, Michigan, A. B. C. D.
9. Johanna Dekker te Nijmegen, A. B. C. D.
10. T. A. de Boer te Nijland, C.
11. Willemina Brusse te Utrecht, C.

Ik wil wel bekennen, dat ik veel meer inzendingen had verwacht, met het oog op de beloofde prijzen. Maar ik moet erkennen, dat onze jonge lieden, zoo zij nog school gaan, weinig tijd hebben, willen zij niet in conflict komen met hunne onderwijzers.

Over het algemeen ben ik tevreden met de mij toegezonden proeven van hun arbeid en zal hun nu met mijn oordeel bekend maken.

A. HET BLOEMENMEISJE.

Acht versjes zijn mij van *Het Bloemenmeisje* toegezonden, naar aanleiding van de plaat. Er zijn, heusch, zeer aardige gedichtjes bij, die zeker menigen kalender zouden versieren. 't Is waar, zij hebben gebreken en tegen de kunst der poezie wordt dikwijls door de jeugdige vervaardigers gezondigd, maar alle begin is moeilijk, en al wordt men ook als dichter geboren, toch zullen de eestelingen verbetering behoeven. Het spijt mij dat ik geen ruimte genoeg heb, anders zou ik gaarne vier van 'de, in mijn oog, 't best geslaagde versjes opnemen. Nu moet ik mij bepalen met er een van te laten afdrukken in dit Tijdschrift en hoop ik een of twee der anderen in *Oud en Nieuw* en in den *Weezenalmanak* voor '99 te plaatsen. Het hier volgende versje is van *Johanna Dekker* te Nijmegen.

HET BLOEMENMEISJE.

»Goeden morgen, lieve kleine!
 Waartoe reeds zoo vroeg op straat?
 Hebt ge soms niet goed geslapen,
 Dat ge nu uw huis verlaat?

»Maar wat hoef ik nog te vragen!
 Bloemen zijn er in uw hand,
 Een bouquetje saamgebonden
 En nog meer in uwe mand.

»Wacht, ik wil uw last verlichten,
Geef mij maar een ruiker, kind!
't Zal wellicht nog heel lang duren,
Voor ge weer een kooper vindt.

»Moet ge voor uw moeder zorgen?
Is uw lieve vader dood?
Wilt ge haar het geld dan brengen
En haar troosten in haar nood?

»Zie, je schoentjes zijn versleten,
Vaak versted je dun gewaad;
Hoewel hong'rig, toch verheldert
Nog een glimlach uw gelaat.

»Ja, al zijt ge jong en teeder,
Moederliefde maakt u sterk!
God ziet vriendlijk op u neder,
Zegen rust er op uw werk!"

Van de overige inzenders van A. noem ik Wilhelmina Mulder te den Haag, Chr. Moll te Putten; J. Broers te Enkhuizen en G. Baas Kz. te Zaandam, die straks zullen lezen wat ik hun toegedacht heb.

B. EINDRIJMEN.

Gij weet, ik had eenige woorden opgegeven, die op elkander rijmde. Van die rijmen moesten de jongelui een gedichtje samenstellen, om het even over welk onderwerp. Zes inzendingen zijn mij daarvan geworden. In mijn oog is het versje van *Chr. Moll* te Putten het beste. Ik deel het hier mede en schrijf de eindrijmen *cursief*.

'k Ken een tijd zoo vrij en blij:
't Is de tijd der kinderjaren.
Ach, hoe snel vervliegen zij,
Als de schoonste klank der snaren.

't Is geen smart, die ik gevoel,
Als ik van dien tijd mag zingen.
Later eerst komt 's levens doel
Al die blijde vreugd verdringen.

G. Bos te Kalamazoo en *G. Baas Kz.* te Zaandam hadden ook lieve versjes ingezonden, die ik echter wegens de beperkte ruimte niet kan plaatsen.

EEN VERHAAL, getiteld DE TWEE JONGENS.

Acht verhaaltjes zijn mij toegezonden. Er waren zeer aardige bij, maar sommige te lang. Het beste scheen mij toe het verhaaltje van *G. Bos* te Kalamazoo in N. Amerika, dat hier volgt.

SCHIJN BEDRIEFT.

»'k Zou wel eens willen weten, waarom ik altijd met eenen ellendigen bezem de straten moet rondslechteren, om nu en dan eens wat vuilnis te verwijderen, terwijl anderen zich kunnen vermaken. Ik ben arm, doch die jongeheer daar voor het raam van dat heerenhuis, heeft aan niets gebrek. Hij is altijd mooi gekleed en ik draag slechts plunnen en lompen. Hij kan den ganschen dag spelen en plezier hebben, doch ik, och arme, ik!"

Zoo klaagde Jan, de straatveger, een weesjongen van ongeveer veertien jaren oud, die dagelijks Volga's straten moest reinigen.

Verdrietig ging hij na deze alleenspraak aan zijn werk, doch nauwelijks nog was hij begonnen, of hij hoorde iemand hem vriendelijk groeten. Hij zag op en voor hem stond een vriendelijke jongen, doch hij had slechts een been. Hij had eene fluit in zijne rechterhand, terwijl zijn linkerarm de kruk vasthield, welke hem moest helpen bij het gaan. Doch kon Jan zijne oogen gelooven, of droomde hij? Maar neen, het was werkelijkheid; die jongen was de rijke jongeheer, wien hij zoo had benijd. Deze liet hem echter geen tijd tot denken, doch zeide: »Och vriend, 'k wou dat ik met jou kon ruilen. Wat zijt ge toch gelukkig en welk een ongelukkig schepsel ben ik! Gij kunt loopen en springen en dansen, zooveel ge wilt, doch ik moet mij behelpen met mijne vervelende kruk en kan nauwelijks vooruitkomen. Met moeite strompel ik voort; eene flinke wandeling kan ik niet maken. Het eenige genoegen dat ik smaak is, om in een rijtuig te rijden of in een bootje te varen. Loopen kan ik haast niet en 'k moet bijna altijd blijven waar ik ben. Och, had ik toch mijn been nog, welk ik als kind

reeds heb verloren!" Dadelijk speelde hij toen het treurige wijsje, waarvan de woorden zijn:

Och, ware ik rank van lijf en leden,
'k Zou nimmer treuren, nimmer klagen.
Och kon ik enz. enz.

Jan dit alles hoorende liepen de tranen over de wangen en zag den jongen medelijdend aan. Thans gevoelde hij, wat genot hij smaakte en wat een voorrecht zijn rijke natuurgenoot miste. Neen, nu gevoelde hij zich rijk en gelukkig en zou hebben kunnen juichen van vreugde, indien de aanwezigheid des *armen rijken* hem niet had weerhouden.

»Wat kan ik voor u doen?» viel Jan uit den mond.

»Och vriend, lees slechts dit; het verwondert mij, dat gij dat biljet nog niet hebt opgemerkt.»

Jan liep naar de pilaar en las:

»Vijf Pond vergoeding, benevens kost en kleeren voor een flinken en eerlijken 14-jarigen jongen, die mijns zoons speelgenoot wil zijn. Zich aan te melden aan No. 127. N. W. Tower Straat.»

»Wel, wat zegt ge ervan? Ik kwam, om jou er opmerkzaam op te maken, want ik gunde mij geen tijd, dat er iemand zou komen.»

Willem, zoo heette de rijke jongen, nam Jan mee naar zijne ouders, en stelde hem voor. Zijn open gelaat, zijn medelijdendheid, alsmede enkele andere goede getuigenissen, gegeven door kennissen van Jan, waren voldoende, om hem aan te nemen.

Zijne pleegouders werden niet teleurgesteld en als ge thans Volga bezoekt, zal iedereen u de groote fabriek kunnen aanwijzen van *W. Smith* en *J. Anderson*.

Kalamazoo.

G. Bos.

De verhaaltjes van Joh. Dekker, Johs. Andriessen, T. A. de Boer, Mej. W. Brusse, J. Broers te Eekhuizen, L. J. Koster te Delft en Hendrika W. Mulder kwamen zeer in aanmerking en ik zal er denklijk een of twee van die 7 in het Tijdschrift *Oud en Nieuw* opnemen.

D. TIJDVERDRIJF.

Dit *tijdverdrrijf* bestaat, zooals onze lezers weten, uit verkeerd geplaatste eindrijmen, waarvan ik op blz. 190 een proeve heb gegeven. Mij zijn vijf inzendingen geworden, die ik echter niet alle kan plaatsen, vooreerst omdat er vele niet goed zijn en ook omdat ik er geen ruimte voor heb. Ik zal uit die 5 eene keus doen en ik geef u de volgenden.

Er hing, toen 'k kwam, een dichte lamp:
Och neen, er hing een lichte damp.

G. BAAS.

'k Zag daar mooie gele vaten,
Maar helaas met vele gaten.

Zaagt gij ooit een kever loopen
Naar het slachthuis lever koopen?

Zie die zuinig spelden gären,
Zullen ook hun gelden sparen.

Frits dresseert zijn sterken bok
Met een dunnen berken stok.

J. G. SCHAAP.

De armen houden van levende guitjes:
'k Vergis me: ze houden van gevende lui-
(tjes.

Die man leeft van zijn rente,
Dat komt door 't gele veld.
'k Vergis me, 't komt door 't vele geld.

Aan een struik hing een rood doosje,
'k Vergis me: er hing een dood roosje.

De ooievaar wil pakken slikken,
'k Vergis me, hij wil slakken pikken.

CHR. MOLL.

Toen hij een zeis maakte op de reë,
'k Bedoel een reis maakte op de zee;
Toen zag hij vele dolken wrijven,
Neen, hij zag vele wolken drijven.

G. Bos.

Ik kreeg van moe een zinkende kloen,
'k Vergis me, 't was een klinkende zoen.

Ik zat eens aan tafel in een hôtel,
Ik niesde toen veel, geloof mij wel;
Ik dacht, het kwam van de prachtige

(keper:
'k Vergis me, 'k bedoel van de krachtige
(peper.

JOH. DEKKER.

En nu de belooning voor al die moeite,
voor het vele goede, voor de aangename
oogenblikken mij bij het nalezen geschon-
ken. Met een prijs worden bekroond: *Johanna
Dekker* te Nijmegen, *Chr. Moll* te Putten,
G. Bos te Kalamazoo, *Hendrika W. Mulder*
den Haag, *J. Broers* te Enkhuizen, *G. Baas
Kz.* te Zaandam, *Johs. Andriessen* te Leeuwar-
den, *F. A. de Boer* te Nyland, *Mej. W. Brusse*
te Utrecht, *L. J. Koster* te Delft, en *J. G.
Schaap* te Apeldoorn. De eerste zes der

bovengenoemden kunnen als extra-prijs uit
den *Catalogus* van boekwerken, verkrijgbaar
op franco aanvraag, bij de *Administratie
van den Boekhandel te Neerbosch*, een boek uit-
zoeken ter waarde van f 1.30; de overigen een
boek van f 1.— waarde. Zij worden verzocht
hiervan kennis te geven per briefkaart aan
bovengenoemd adres, met bijvoeging van den
naam van hun gewonen boekverkooper; als-
dan zullen zij, met een weinig geduld, hun
prijs franco te huis krijgen.

Ik ga echter van de veronderstelling uit,
dat alles wat de jongelieden mij onder A.
B. C. en D. hebben toegezonden, *eigen* werk
is. Zoo niet, dan zal dit een hinderpaal zijn
in het bekomen van den prijs.

En hiermede meen ik aan uwe verwach-
ting voldaan te hebben. Hartelijke groeten
van

Uw ouden vriend,
Doetichem Aug. '97. E. GERDES.

88. Raadsel.

Men noemt mij vaak in plaats van kind;
Gewis gij me in een moestuin vindt;
Een letter weg, dan grijpt de meid
Me in hare hand en is bereid
Heel flink te lappen en te zeemen,
Maar eerst 't onreine weg te nemen.

89. Twee vrouwennamen.

Sluit gij twee vrouwennamen
/ Behoorlijk met een pee,
Dan kunt gij op mij rusten,
Des needs ook met uw twee.

90. Raadsel.

Mijn naam geeft men aan hond of paard,
Als men een deel heeft afgesneden
Van 't geen hun dient naar hunnen aard,
En tot bescherming hunner leden.
't Is jammer, dat de mensch dit doet,
Meestal uit pronk of overmoed.

91. Spreekwoord.

Vorm uit de onderstaande woorden, door
verplaatsing der letters, een spreekwoord
van vijf woorden.

Webben, etgroen, dieren, pillen, stad, he.